

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16C/475/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115225396
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Židek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2115225396.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Veronikou Židek v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: R. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. Q. XX, M., o zaplatenie 1 085,98 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 569,82 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 569,82 eura od 03.11.2012 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok voči žalovanej na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 4,94%.

IV. Súd žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu súdu dňa 14.10.2015 domáhal zaplatenia sumy 1 085,98 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1 085,98 eura od 03.11.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nezaplatenej pôžičky.

2. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 16C/475/2015-51 zo dňa 07.03.2017 súd rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca cestou svojho právneho zástupcu v rozsahu 804,90 eura s príslušenstvom. V odvolaní žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcovi prizná uplatnený nárok, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 25Co/157/2017-77 zo dňa 15.10.2018 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd v uznesení zároveň určil, že prvoinštančný súd viazaný názorom odvolacieho súdu bude postupovať v zmysle vyššie uvedených intencií. Po opätovnom oboznámení sa s obsahom spisu, vykonaní všetkých potrebných dôkazov, aktuálne v súlade s druhou hlavou prvým dielom CSP obsahujúcom špeciálne ustanovenie o spotrebiteľských sporoch (§ 295 a nasl. CSP), výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotí, posúdi podľa všetkých náležitých hmotnoprávných ustanovení a

to so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty odvolateľa, posúdi vec z hľadiska všetkých na vec sa vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a až následne vo veci opätovne rozhodne.

6. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou doručenu súdu dňa 14.10.2015 domáhal zaplata sumy 1 085,98 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 1 085,98 eura od 03.11.2012 do zaplata a náhrady trov konania z titulu zmluvy o pôžičke. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 1 175,18 eura, z ktorého zaplatil sumu 235,08 eura. Žalovaného vyzval 25.10.2012 k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo z dôvodu nesplácania úveru v dohodnutých splátkach. V žalobe neuviedol bližšiu špecifikáciu istiny. V odvolaní žalobca uviedol, že podáva odvolanie v časti uplatňovanej istiny vo výške 804,90 eura.

7. Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa ospravedlnil a v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol riadne a včas predvolaný a neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil.

8. Súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy a vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovanému pôžičku vo výške 804,90 eura, čo vyplýva z predloženej zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 14.05.2012. Úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 10. mesačných splátkach po 94,01 eura. Zmluva o pôžičke obsahuje aj údaj o ročnej priemernej miere nákladov 41,38%, priemerná RPMN 41,82%, úrok 41,38%, celkové náklady spotrebiteľa 135,20, konečná splatnosť úveru bola 03/2013.

10. Z priloženého Prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný zaplatil sumu 235,08 eura. Od splátky splatnej dňa 20.06.2012 bol v omeškaní so splácaním splátok. Právny predchodca žalobcu vyzval dňa 25.10.2012 k úhrade dlhu 977,70 eura. Zásielku dal na prepravu dňa 26.10.2012, žalovaný ju neprevzal a bola mu doručená dňa 27.10.2012 v zmysle bodu 13.2 Všeobecných obchodných podmienok veriteľa.

11. Právny predchodca žalobcu a žalobca uzatvorili dňa 17.11.2015 Zmluvu o postúpení pohľadávky. Súd pripustil zmenu žalobcu uznesením zo dňa 17.02.2016.

12. Podľa § 52 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

16. Podľa § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

17. Podľa § 9 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), k) z.č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
b. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

c. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) z.č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. Podľa § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z., Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

21. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 23.5.2013 bola vo výške 0,5%.

23. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali.

25. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke tak, ako to vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok žalobcu v zmysle ustanovení obchodného zákonníka, občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred veriteľom, ktorej obsah nemal spotrebiteľ možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a i v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Napokon aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa.

26. Pristupujúc k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje údaj o presnom dátume konečnej splatnosti úveru, čo je náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj výške splátky a počte splátok bez uvedenia splatnosti ani prvej splátky. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Uvedený obsahový nedostatok zmluvy taktiež zakladá záver, že úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 považovať za bezúročný a bez poplatkov.

27. V zmluve tiež nie je v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 94,01 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny a úroku, prípadne aká časť je započítaná na poplatky. V zmluve chýba údaj o termíne splátok úveru. Pokiaľ sa tento údaj (termín splatnosti jednotlivých splátok) nachádza vo Všeobecných podmienkach, súd uvádza, že vyhlásenie dlžníka v zmluve, že žalovaný ako dlžník je riadne s nimi oboznámený, nemôže požívať právnu ochranu. Veriteľ takto vopred formuluje vyhlásenie o súhlase dlžníka s vopred naformulovanými zmluvnými podmienkami, ktoré obsahujú dôležité ustanovenia o právach a povinnostiach žalovaného ako dlžníka. Sú formulované menším písmom ako sú základné ustanovenia zmluvy (t.j. údaje o dlžníkovi, schválenej výške pôžičky, účele pôžičky). Len veľmi ťažko možno predpokladať, že dlžník ako spotrebiteľ mal reálnu možnosť sa riadne oboznámiť s týmito zmluvnými podmienkami, a že ich v čase akceptácie zmluvy aj riadne prijal. Ide preto podľa názoru súdu o neplatné zmluvné dojednanie podľa § 39 Občianskeho zákonníka a v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ žalovaný ako dlžník svojim podpisom nemá inú možnosť, len podpísať súhlas so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré boli výlučne naformulované iba stranou veriteľa a neboli nijako individuálne vyjednané. Vzhľadom k neplatnosti tohto dojednania nemožno Všeobecné podmienky považovať za súčasť zmluvy o poskytnutí bezúčelovej pôžičky. Uvedená zmluva potom nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom. V zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

28. Súd sa taktiež zaoberal aj dohodnutou úrokovou sadzbou. Pokiaľ ide o výšku dohodnutého úroku z úveru, jeho sadzba v danom prípade predstavovala 41,38 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v máji 2013 činil úrok 15,96% p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade bezmála trojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

29. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

31. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva

najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

32. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosťou za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

33. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

34. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Aj vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka) a z tohto dôvodu v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto sa úver opätovne považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

35. Žalobca nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou, resp. nepreukázal, že z jeho strany neprišlo k hrubému porušeniu povinností v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (keď veriteľ/žalobca je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov); žalobca totiž nepredložil žiadny doklad o posudzovaní spôsobilosti žalovanej ako dlžníka splácať úver. Súd nepovažuje za dostatočné vyhlásenie žalovanej v zmluve o

úvere o výške jej príjmu a zamestnaní, bez preukázania, že si veriteľ overoval jej tvrdenia. V zmysle § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z., sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov z uvedeného dôvodu.

36. Po oboznámení sa s pripojenými listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je len čiastočne dôvodný, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nebolo sporné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 804,90 eura. Žalovaný zaplatil len 235,08 eura. Z uvedeného dôvodu súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 569,82 eura, t.j. vo výške rozdielu poskytnutého úveru a žalovaným uhradenej sumy. Zároveň súd zaviazal žalovaného zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške uplatnenej žalobcom, t.j. vo výške 8,50% ročne z priznanej sumy od 03.11.2012 do zaplatenia, nakoľko žalovaný sa dostala do omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty troch dní od doručenia výzvy dňa 25.10.2012 na zaplatenie celého dlhu.

37. Ohľadom aplikácie ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd konštatuje, že vzhľadom na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018, súd neskúmal premlčanie nároku aj bez návrhu, nakoľko ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na základe ktorého sa aj bez návrhu prihliadalo na premlčanie nároku vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy, je považované za nesúladné s čl. 46 ods. 1, v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Žalovaný premlčanie nenamietal.

38. Vo zvyšku súd žalobu z dôvodov uvedených vyššie zamietol a to v časti istiny, ako i v uplatnenom príslušenstve, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

39. Podľa § 255 ods. 2 zák. .č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná istina 569,82 eura. Žalobca bol v konaní úspešný v 52,47% a žalovaný v 47,53%. Vzhľadom na pomer úspechu súd zaviazal žalovaného na náhradu pomernej časti trov konania žalobcu vo výške 4,94% (52,47 - 47,53). O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

41. Podľa § 396 ods. 1,3 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie(1). Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.(3)

42. Podľa § 453 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

43. O trovách odvolacieho konania vo veci odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 07.03.2017, č. k. 16C/475/2015-51 v zamietajúcej časti súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, a to v rozsahu 100%, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu odvolaním napadnutého rozsudku.

44. V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.